

הלבנות חל המועד ביטן תקלז

אינה סמוכה לשודיהeilן אסור אפלו על-ירוי שנוי: יד אין מבנישן (ט) צאן לדיר בהל המזע (טכ) זונל השודה. ואם הקינן קאיינו-יהודי מעצמו מטר אף בשתה. (טג) אפלו אם מזוקין לו טוב על שהנין, ובכלב שלא יון לו שבר, ואפלו איתן נוון אלא שבר מונו אסור. (טכ) וביקום-טוב (ו) יכול למן לו שבר מזונו. (טה) ובכלב שלא יון לו שבר אחר. *ובחל המזע אפלו אם נוון לו שבר אחר מפער, (טו) ובכלב שלא ישפיעוirlא יסייענו (טז) ולא יסוד לו שומר לנער האzan פריש, מוליכה למקום יתוקן בז הגללים מחנערים). יאמ היה האינו-יהודי שכיר-שבת שכיר-חידש שכיר-שבת, מס'ין אותו (טח) בחל המזע (טט) ומוקין לו שומר לנער האzan: טט אסור לאקר החדר השודה בחל המזע (טט) אם אין נפסד אם יעמד עד לאמר המזע. יאמ אין לו מה יאלל, יאפלו מזען לקונות (טט) אין מצרכין אותו לך מן השיק, אלא קויר ומיעפר ונש וזרעה (טט) ובדר מזען בשוק קאנט (טט) בפנות (טט) בפנות. והני מל שאין קויר אלא לו להבד. אבל אם הוא ציריך בדרכו, חיבר (טט) שלא יריש (טט) בפנות. טז מי שיש לו ברם אצל ברמו של אינו-יהודי ואינו-יהודי לדוש לצער רביבים דש אפלו בפנות: טז מי שיש לו ברם אצל ברמו של אינו-יהודי ואינו-יהודי בזען בחל המזע, ואם לא יבגד הישראל גם את שלו יפסיד, (טט) יכול (טט) *לבצדו

פאר היטב

קאיילן אסורה, רטקהה וברא קיא: (1) יכול. אבל במלאקה נמוהה אסורה, ובשבת אפיקו לאקסס לו אסורה, מ"א: (ט) בקרות. ולידין שאין דישין בפרות עיריך שמיי אחר, מ"א: (ט) לבעזרו. ופוזלים ישואלים אסורה לפון לו שבד קוזנו, מ"א: (ט) ומוסדרין. אבל לשופר לו שומר

משנה ברורה

עמ' נגנ'ר האלגור

(ל) במקיריותך: (ל') בבלתו: (לט) במוירילוף: (לו) מאנ-אברטס, וכן נפטע גאנז-ווקריילוף: (לו) רלא עוז, הצעך למחוץ בידיו בפעעה צעושה [ט"ג]: (מל) לש' אאלפס, וכן פשט בנה'ה: (מל) מאנ-אברטס: (מל) מאנ-אברטס וה'ג'א באאראד דבורי פלישן-ערקה, וכן הסטים קאלה רגה, וולדא בכה': (מל) מאנ-אברטס בכאור דבר כשלצערו שפטם געה לסתמיך באנטומייה, רלא קשישת קראכ'ם, וכן מפרש גאנ'א. עין שם: (מל) דלא פטנטנא פאנרא דאן חילק פון נאך קדר קדרין קליטש, וולבן לי הילא דבלטש אאנריה פטניאו דאלאו אבדו מוקטו פה, גון דיאו פרין דקחפר: (מל) גון משמע מפער האשכול: (מל) גון הילשון אגראר ורכקע'ם. אכן מה שאשעפתק נטמבר שפה ברקרפו הוא קילשונ טטור לד', פשוטות דיאתא סטור דביה האזרבי לדוש בפירות הווא מושם דאנשא מלטה, ברורוש דש'. אבל לא מושם זעריך שמי' בשיטת קראכ'ם. וכן כמה ראלשניט העתקו הטעם דרש', עין בחודיש קראט'א, ורבינו יי' קומ בעזקומייניק. ליפניך הטעקאי גדים בלאר בעזילר-היטים אסדור גאנט הלבוש קעטיק טעמץ דרש' ותשטמיי גם ווועך דקבי קאנז-אברטס: (מל) גון צבב גאנז-היטים נאכן אם הוואר שמת הווא לאקצר על השעה או מקצתה. מלפנק בערנער-היטים אלווי הואר כלכל דבר נאכברט, ואיך גאנז-היטים ריבק'א' שאבעכ דטיכא דאן ציר אלא לא-לע'אבה אונת פער לחששות קה-העס, וכן פלאו זעריכם, ובגל' קספין תקלג פשי' א', אכן גונה ארך בלעשות הכל בעזטומז'. עין שם, ומכל מוקם אם איזו מזא מי' שאנעה לו בעקבות. אכן וווען אפלו קהה קפאי דמעט. השאל ציך הפורע חוא, עד אזן לישו, וזה נפשט ספקו של רדרנידס היל' (מל) מאנ-אברטס: (מל) מאנ-אברטס: כן בת' ברומ' א' לפון דסמן תקמב ענד א':

א בְּגִיאָה שֶׁבּ יַבּ
בְּגִיאָה שֶׁבּ טָרָקִוְתְּשָׁ
ב הַמְּנוּקִירְטִיְּ אַ שָׁ
בְּגִיאָה וְכִיאָה קָאָ
ג שֶׁסּ הַמְּנִיאָ
בְּגִיאָה הַמְּנִיאָ
ד שֶׁסּ הַמְּנִיאָ
בְּגִיאָה הַמְּנִיאָ
ה בְּגִיאָה בְּרוֹתָא
שֶׁסּ
ט דְּרוֹמְבִּיןְ, כְּמָה
בְּגִיאָה שֶׁבּ יַבּ
ו הַמְּנוּקִירְטִיְּ אַ שָׁ
בְּגִיאָה וְכִיאָה קָאָ
ז שֶׁסּ דְּרוֹמְבִּיןְ
שֶׁסּ
ח כְּקָאָהָרְדֵּר שֶׁמְּגָלָ
ט דְּרוֹמְבִּיןְ, כְּמָה
בְּגִיאָה שֶׁבּ יַבּ
ו הַמְּנוּקִירְטִיְּ אַ שָׁ
בְּגִיאָה וְכִיאָה קָאָ
ז שֶׁסּ דְּרוֹמְבִּיןְ שֶׁבּ
בְּגִיאָה

הלבות חל המזער סימן תקלו

ביאורים ומוסיפים

[משנ"ב ס"ק נ]

ובן אין אסכני אותו לשאל אקברו⁽²⁷⁾.

(27) וכן לעניין עשיית טכיניות תשופדים בחול המועד, כתוב בשעה'ץ ליקמן (ס"י תקמ ס"ק כד) בשם הריטוב"א במועד קען (ו), א ד"ה גורסת, שמוות הדבר אף שיכל לשאלם מוחביו, והביא שם עוד ראיות לה, והביא שפהמ"ג כתב שיש להסתפק שמא יש להחמיר בו. אכן, לעניין הנדרן אם מותר לו לעשות מלאכה כדי לא יצטרך ללחות כוף מאחרים, כתב בביה"ל ליקמן (ס"י תקמ) שאף ד"ה ע"י פועלן שakan למד מהדין המובהך כאן שמוות ס"א סוף ד"ה ע"י פועלן שakan למד מהדין המובהך כאן שמוות רק לצורך דבר המודע ודבר האבד וכלה, וכן לא עשו על ד"י נמי מה שאסור לישראל לעשות, יבואו להתריר גם בשבת לנשות על בהילאה.

[שעה"צ ס"ק מט]

כאן אם הוצאה אחת הוא לך"ז וכו' אולי הוא בכלל דבר האבר⁽²⁸⁾ וכו', אכן, אכן קוז' אדרון לעשות חכל צצצאים⁽²⁹⁾.

(28) וכן לעניין האיסור לומר לנבר לעשות מלאכה שאסורה על היישראלי, כתוב במשנ"ב ליקמן (ס"י תקמג ס"ק ב) שאסור אפיקלו אם הוא משער שם לא ישבור את הנבר עבשו יצטרך אחר המועד לשלים בוקר גROL, כיון שהוא שמיון בידו בעת לא נחשב היין.

(29) אכן ודקה בכך שן מלאכות גמורות צריך לעשות בעמיזות, אבל מי צריך לקנות לצורך המועד, דעת הגר"ם פינשטיין (ספר הזכרן מבקשי תורה חול המועד עמ' תהה-ז) שמוות לקנות בהרהורחה לצורך הדרן המועד גם אם ישאר לעזוך החול, אבל אסור לקנות במיחוד לעזוך חול אפיקלו הוא באותה קניתה, וגם מחמת שקומה במעות גדולת מוחילם את המוחיר, מותר אף אם קונה גם לצורך חול.

[משנ"ב ס"ק וו]

ופועלים ישראליים יכולים לטל שקרוט⁽³⁰⁾.

(30) וכן פסק הרומי'א ליקמן (ס"י תקמג ס"א) בכל דבר האבד שמונר ליטול דבר, וביאר המשנ"ב שם (ס"ק ה) שאפיקלו שלא לצורך דבר המועד והוא מעשה אומן,ammen בביה"ל (כאן ד"ה לבערן, ובסי' תקמג ס"א ד"ה אפיקלו) הביא את דעת הלבוש שבמקום שייכל להיעשות על ידי נבר אף ברבר האבד אין להתריר ליתן דבר לישראל רק במקרים מסוימים משוגן נבר או ישראל בחנם, ולהלכה כתוב במשנ"ב ליקמן (ס"י תקמג שם) ובשעה"צ שם (ס"ק ח), שלכתה הוללה בכך לדרוי הלבוש, אלא אם כן אין לישראלים מה לא אבל.

[משנ"ב ס"ק טו]

כל שאין עשה אין אומר לעכו"ם לעשות⁽³¹⁾.

(24) ובטעם הדבר כתוב השו"ע הרב (ס"י ר מג ס"א), שכמו שבשבת יש חשש שגם יעשה הנבר מלאכה עבורו עלולה השבת להיעשות כללה בענייני היישראלי ויבוא גם הוא לעשות מלאכה, והוא הדין בחול המועד גורו על מלאכת עכו"ם כדי שלא יבא夷ישראלי לעשות מלאכה בעצמו. מצד אחד, בשוו"ת אבני נזר (ארוח ס"י שעה אות ו) כתוב שטעם האיסור הוא משום שיש שאמנת תיר לומר לנבר בחול המועד יבואו להתריר לומר לו בשבת, ואך שבשאר מלאכות לא גוזר חכמים לאוtron בחול המועד מושום שבת, במלאת עכו"ם ראו לגוזר, והטעם לך, מושום שהכל יודעים שלמלאכת חול המועד בשבת מותר דבר האבר' ובדר, אבל אם נתיר לעשות על ד"י נמי מה שאסור לישראל לעשות, יבואו להתריר גם בשבת לנשות על ידי נמי מה שאסור לישראל.

[משנ"ב ס"ק ט]

ומקספנרא דאסלו אם נק אבד מקצתו⁽³²⁾ גם-כן מתקר⁽³³⁾.

(25) אמנם, מכיון בכמה מקומות שכותב שודוקה בהפסד מרובה התירו דבר האבר, וכogen מה שכתב לעיל (ס"י תקלו ס"ק ט לעניין תרגנולת שברחה לפנ' ישיבה על הביצים שלשה ימים, שבין שיש כמה ראשונים הסוברים שלמלאכת חול המועד אסורה מן התורה, אין להקל להחזרה בתור שלשה ימים, בין שייכל עיין למוכן בול' ומחשב הפסד מועט, אלא אם כן יש לו הפסד מכמה ביצים, שאו יש לסמן להקל, וכן לעשן גדר גינטו שנפרצה בין לבין רקייה, שכותב ליקמן (ס"י תקמ ס"ק ב) שגם אין חשש גניבת אלא רק שמא יבמסו לשם אנשים ואין כל קר הפסד, שמוות לתקנה רק במעשה הדירות. וכן לא התריר השער לעיל (ס"י לט) שהוא משומש שאים נפסדים כל כך [וראה מה שכתבנו שם]. וכן לעניין תיקון מלבושים הקרים, כתוב ליקמן (ס"י תקמ ס"ק י) שאף באופן שם לא יתקנס הם יקרעו יותר, אין להתריר אלא אם כן הם יקרעו לזרק רק מקטעתו. וביאר הגר"ץ קרלייך (חוות שני חול המועד שאינו אבוד רק מקטעתו, וביאר הגר"ץ קרלייך (בפסוקיו על מס' מועד קטן ד"ה עמי' קפב) על פי דברי הרמב"ן (בפסוקיו על מס' מועד קטן ד"ה בדבר האבר יפה) בשם הראב"ד, שלעולם הולכים בוה כבפי הטוהר, שורה מועט מותר גם אם ההפסד מועט, ואם הוא טהור גדול מותר רק בהפסד נדרל.

(26) ומ"מ דוקא לצורך מותר כיון שהוא דבר האבר, אבל אחר שקיים ועשה גורן, כרב הכהן החזים (ס"ק עט) שאין לדוש ולזרות, כיון שהוא אינו דבר האבר אם יעשנו אחר המועד.

החלכות חל המועד סיום תקלו תקלח

(ט) ולדריך בין ולעשות החבריות וכל ארכוי הין بلا שניי, ובכלבך שלא יכון (ט) לעשות מלאכתו במועד:

תקלח **במה עניינים הפרקאים כבר האבד,** ובו ר' סעיפים:

פרק ה'יט

יכולים לשלל שער. ועיין פירש תקמבר פ'א: (ט) לחשות. אולם השוב אריך להר אפללו במלואכת דבר קאבר. שאא ישעה העולם יותר שבקב' מלכובו במנזר. בז' בשם ר' רוזח:

באור הלכה

דגדעטו, דגא בענינו שאין יכול לחשוף עליידי עכירות מחייב אסזר נסוך, הוא בענינו יחשוף עליידי עכירות, וזהו ליהה בכלל דבר האמור אסזר לשולר זהה: שוקלט שיש להם לא שאין לו אכיפה, וכשה קאליה נקה דמפני לו זה, וצבש פקחין לו מבר, הוא הרעיקב"א בחורשו בפרק ב פר' יב במעשה הרב חמא, עין שם:

* נס שחשך וכו'. אין מלחנה קרכית. רשות קרכבים דבוקר מ-ם לא רקע איזום
לתקולתה, וטענו, דברין שפטם בפערן דבזען דבזען לא בפערן, אם לא איזום
איזום כמי צבר צפה. עין חרושת קרייטב'א שפטב דבזב'ל לאי הפקום ווילען. * מזונת
דבזבגנה ווילרקבים גם קרכבה גראן בקר פאלל בקר שצבר. * מזונת
התקולות וכוכו. בפנאי איזום טיפחן סכיבא, ווין שם גאנשי' גאנקערידזוף.
וישטשע פאנחו קרכבוי בשל ווין, וכן משפט טברקבים פרהך דההכלות יומ'
טבן, ומדקיין פאקסבר מאשע העוז כפניי קרכבת אל שפַן: * אין גוטנזה ובין
הקדולות. אין בעיגוד אבדנס, ווין הצעה תעריאי קרכבת קית', לוי' זה אין
הקדולות. קרכבל בנטש' קרכבת, וכן קרכאי אנטה לדרבי תורוקם שפהחוי אין בונרויז
בקבון בנטש', מכל קרכט לדראג איזום לאן מפקס פאלטנעריך. עאן קרכאי איזום
לדרביה רוחה לאשונס שפַן אין זוניא: תמכיבס פרהך דההכלות יומ' טבָן
קרכטמא' ווילו זונם בעש' הנטזות ווילו רשות שט' קרא'ו'ש ווילו שחה קרע' ביט' יוניפָר
דרקען חוויא דבזב'ל זונען קרטונען בוריא אין להטמי. עאן בעילא אשלטול לעילען
קרכבל גוינ קרא' דיסטמאנָא טרי פנק דריין בונדא' בילא' כטונו גנדן,
דישטמאול גוינ קרא' דיסטמאנָא טרי פנק דריין בונדא' בילא' כטונו גנדן,
לעלען גודלויז' יש' לנו לאקס ברוב נחפן פרד יצחק דבנטיא הלאן, וכן משפט
באנלאויז' בנטש' ברכ' סוף סטן ער. הוהגד רון חביבא דבנטיא שלברא
לטלתבָּא ולְאַתְּבָּא שט' הילוק אין קרטונען לדבזב'ל. אין זט' פאנדיטס קה
רכ' קרייז'ה שפטק קרב דריין והוילוק שפהחוי פאנט. ולענץ קשיית פאנט
אבדנס, עין בפריער-קדרוטס) ובמלהר-שלט'ם ובבנער-שלט'ש שטרען גושט'ו בטוב
טעם: * וכן שולח פאנטנו וכוכו. מקצוו שפטק קרא'ו'ש זונן קעט' משפט

ויפריטן קנקה, והגדלות, אף דטרתנן מנקה מפרק מושם צונפיש פסידיהו: (ז) **לענשרם בעקלים**. (שׁקוריין ריףירין¹⁴) מKEN שארה רכבר האבר אם לא יונשחו: (ח) ובן שולח וכו'. וכן שפערלו מושם בשיילה ובון שערתו, דאי לאו כייניקעל הפשנון: (ט) וכבלבד שללא וכו'. אכל הטעיף קאי: (י) יכון וכו'. קנייה, שעיה ביכילתו להא בשאר מוות העעהה או קעם קעעלן¹⁵ או לאחר הרגל, והוא מקצת מצמא אום למאעד¹⁶: ב (א) מקר להקביניס ובד. גומ בז'ה ובן קכל דרבך האבר אסוד לרוכן לנטול¹⁷ להשודה עד המודד¹⁸, ואך דתרכזנהה (ט) הוא דק טראח בעלמא נורבען: (יב) פְּלַלָּה. כדי (ד) דלא לפיק מהה חרפה לעילא: ב (ג) מאיר לעיד. עין לעיל סכיןן התקלה צעריך דדאפלו באוקה העיר לפנותו בלוי להצער אחרות אסורה, ואפשר גנטקט המחבר לשון זה מה שמוסים כיפא, דבשבטן דרבך האבר אפלו מעיר לעיר מאפר¹⁹: ד (יד) **לשופטם בעקלש**. ומוכח בירושלמי דדאפלו לעזרך קש מן המחבר מפרק לעזך זה

שער הצעיר

(ט) סכ"ל בפומביים; (י) גנרא; (ו) נ"ל; (ז) גנרא; (ח) כל זה מוחת בנסיבות שפ, ובליתר מלה, דבוקפל קזה אם כן קלאלאחו במואדר אבר [שם]; (ט) נמקוריין;

Tél (France) : 01.80.91.62.91
Tél (Israël) : +972.77.466.03.32
contact@torah-box.com